

Befejezés

Ágoston megtért, rátalált Istenre, de nem állt meg, nem is lehet ezen a keskeny úton megállni, csak felfelé menni tovább. Az egyén, a lélek csak árnyéka önmagának, haldoklik, ha nem Istent keresi. A modern kor emberének felfogásában az egyén nem függ Istentől, és így magára marad, elszigetelődik, saját magának teszi ki önmagát. Ágoston személyes életének minden egyes mozzanatában ott van a transzcendenciához való viszonya. A transzcendencia és az immanencia határai bizonyos fokig elmosódnak, az egyik szféra szüntelenül átcsap a másikba.⁴¹ Ágoston példáját követve ne zárjuk el magunkat Istentől, merjünk felé menni, hiszen lelkünk mélyén mindig is csak erre vágytunk, még ha nehezen ismerjük is fel ezt az igazságot.

A cikk írója: Márkus Edit, az ELTE-n diplomázott francia és történelem szakos tanárként. AQUILA h. Rend alapító tagjai között van, vezető helyettese. Ez idáig írásai jelentek meg az AQUILA Magazinban és a TÚLLÉPÉSBEN.

Rizmayer Péter
AZ ÚJ VILÁGREND ELLEN

(A szerkesztő megjegyzése: nem összeesküvés-elméleteket akarunk közölni, hanem meglévő bajokra, várható anomáliákra felhívni a figyelmet.)

Nemrég egy hittanórán Pável Márta előadást tartott a gazdasági világelit hatalmi törekvéseiről, elsősorban annak emberi és vallási vonatkozásairól. Az előadás kapcsán gondolkoztam el azon, hogy érdemes lenne ezt újra átgondolni, erről írni. Az interneten ennek kapcsán több cikk is található, azonban ráleltem egy óvatos (úgy fogalmaz, hogy nem biztos, hogy igaz) és könnyen áttekinthető „összefoglalóra”: <http://titkokszigete.hu/7-lepesben-pusztitja-el-vilagunkat-a-gazdag-vilagelit-itt-a-tervuk/>. Ez összesen hat pontban foglalja össze a főbb törekvéseket, végső célokat, amelyek egy új világrend létrehozásához vezetnének. Az alábbi írásban ezeket a pontokat idézem a fenti írásból és írok hozzájuk (pontosabban fogalmazva ellenük) megjegyzéseket.

1. „Minden meglévő kormány leváltása, Ez magától értetődő és már elkezdődött egy ideje. Az Európai Egyesült Államok gondolata efelé a centralizáció felé húz, alig 10-15 éven belül pedig létrejöhet egy Új Világrend, ahol már az országoknak nem lesz több hatalma.”

Sokszor gondolkodom el azon, hogy régen nemesi családok tagjai voltak a vezetők. Akiket vezetőnek, királynak szántak, azt jobb esetben felkészítették erre a feladatra. Egyetlen példa, Habsburg Ottó mondta egy interjúban, hogy gyerekként minden nap más nyelven kellett más nevelővel beszélnie annak érdekében, hogy minden nép nyelvét tudja, amely a monarchiában él. Gondoljunk bele, hogy a demokráciában megválasztunk valakit, de ez a valaki bármilyen tehetséges is, valószínűleg

⁴¹ uo. 488. oldal

ilyen feladatra nem készítették fel, és emiatt ezt a „szakmát” már akkor, gyakorlatban tudja elsajátítani, amíg le nem váltják, és akkor kezdődik minden elölről. Ennek sok hátulütője van, de ezzel nem azt akarom mondani, hogy feltétlenül jobb, ha egy adott nemesi család birtokolja folyamatosan a hatalmat. Igazából az lenne a legjobb, ha olyan uralkodó lenne a trónon, aki Isten embere, Isten jelöli ki és az Ő akaratát teljesíti be. Aki erre született. Olyasvalaki, mint amit Platón képzelt el a filozófuskirály személyében. Ugyanakkor egy igazán bölcs ember pont amiatt, mert bölcs, nem vállalná el pl. egy ország kormányzását. Ez komolyan rombolná a saját lelki életét, rengeteg gondnak, nyomásnak, akaratnak lenne kitéve és saját lelke sínylené azt meg, nem lenne elég ideje a lelkét építeni. Persze ha ez a feladata, erre született vagy erre küldték, akkor vállálnia kellene mindentől függetlenül. Gondoljunk például nagy szentekre (pl. Avilai Szent Teréz), akik írtak, intették az adott kor uralkodóját, még ha nem is feltétlenül akarták, Isten rajtuk keresztül üzent. Talán a legjobb megoldás az lenne, ha egy „bölcsek tanácsa” vezetne egy adott országot, akik együtt döntenek, a fontosabb döntések előtt megkérdezik Isten véleményét, és ha az adott valaki nincs is lelkileg a topon, akkor a többiek segítik, hogy ilyen helyzetben se hozzon rossz döntést.

A bölcseket is Isten jelölné ki. Ugyanakkor minden népnek van egy saját gondolkodásmódja, habitusa, és aki nem ebből a népből származik, az valószínűleg ezt nem fogja ismerni, és mert nem ismeri, így jó értelemben véve uralni, vezetni sem tudja az adott népet. Ami a fenti idézetben szerepel, az lenne a legrosszabb megoldás, hiszen Isten nélkül, akaratból, tudatosan szeretnék a népeket uralni, és meg sem kísérik azokat megérteni, együtt gondolkodni, megérteni a gondolkodásukat, problémájukat, szeretni őket.

2. „A magántulajdon eltörlése,

A Great Reset, azaz a Nagy Újraindítás keretében a gazdaságot olyan módon formálják át Klaus Schwab segítségével, ahol az embereknek nem lesz többé semmije, mégis mindenki boldog lesz, legalábbis ez az ígéretük. Valójában pedig arra megy ki a játék, hogy mindent, ami még megmaradt, a nagy és gazdag elit réteg privatizáljon...”

Szerintem a tulajdon az ember szempontjából fontos. Az ember azt magáénak érzi, gondoskodnia kell róla, oda kell figyelnie arra. Ez a gondoskodási igény az embert magát is lelkileg megtartja. Volt már ilyen próbálkozás (kommunizmus), ami alatt minden lepusztult, mert semminek sem volt gazdája. A tulajdon segít az öntudat megtartásában (pl. valaki büszke arra, hogy milyen szép a kertje). A tulajdon motiválja is az embert, hogy jobbat, újat alkosson (pl. szebbé tegye a lakását). Arról nem is beszélve, hogy a tulajdonért az ember megdolgozott a saját két kezével, illetve sok esetben nemcsak ő, hanem az elődei, generációk halmozták fel kemény munkával. A tulajdon fontos az ember lelkének még akkor is, ha nem szabad ragaszkodni hozzá. Gondolhatunk itt arra is, hogy az embernek van egy kutyája, macskája. Vele nő fel, szereti, ápolja, gondoskodik róla. Szerves része a napi életének és sok esetben az ember legjobb barátja. Vagy például nagyon szereti valaki az otthoni virág illatát. Felidéz számára valamit, ami nagyon kedves emlék, pl. gyerekkorát, a nagymama kertjét stb. Ezek olyan finomságok, hogy amikor valaki arról gondolkodik, hogy elveszi a másét, az nincs tisztában az ember lelkének igényeivel, finomságaival, alaptermészetével. A kommunizmus sem számolt evvel, ami egy nagyfokú durvaság, az emberi természet, és végső soron Isten elleni támadás. Arról nem is beszélve, hogy azért veszi el másét, hogy az övé legyen minden.

3. „Az örökösödési jog megszüntetése,

Ez szintén a Great Reset egyik fontos célkitűzése. Elősegíti azt, hogy több milliárd ember váljon gyakorlatilag papíron földönfutóvá. Hogy az embereknek semmije se legyen, de az állam, a karhatalom eltartja őket és biztonságot ad, cserébe a szabadságukért és a szolgálataikért.

Az örökösödési jog megszüntetése szorosan kapcsolódik az előzőhöz. Megfoszt attól a vagyontól, amit az előző generációk felhalmoztak. Ebben ugyanúgy a szeretetlenség van, az ember iránti kíméletlenség. Az örökösödés nem csak a vagyonról szól, hanem az öntudatról is. A megörökölt vagyonhoz családi emlékezet is társul, ami segít az öntudat megadásában (ki vagyok én) és megtartásában. Akinek nincs semmije, megszüntetik a kötődéseit, az sokkal könnyebben lesz manipulálható, a lelkének cizelláltsága, finomságai csökkennek. Pl. az ember családjá gazdálkodott, és most elveszik azt a földet, amelyet megörökölné és folytatná azt a tevékenységet, amit elődei is folytattak, és amelybe ő maga is belenőtt, amelyben meghatározza, meghatározta önmagát. Ez megint egy olyan durva, sátáni ötlet, ami semmibe veszi az ember méltóságát, nem veszi figyelembe, hogy az ember hogyan épül fel, milyen alapvető, nem elvehető lelki igényei vannak. Az egész folyamat az ember lelki özszeroppantását célozza meg, hogy rabszolgává tegye. Ehhez senkinek nincs joga. Minden olyan lépés, ami Istentől az embert eltávolítja, és nem hozzá közelebb viszi, az nem Istentől van.

Sajnos az ember így is eléggé eltávolodott Istentől, és sokszor csábítja egy olyan lehetőség, hogy az őt körülvevő bizonytalanságot végre megszüntesse, amit a fentiek szerint az új világrend ígér. Nemrég mentem a munkába, és ahogy a buszon utaztam, a vezetőfülke hátsó, görbe műanyagában (ami az utastérben van, a vezetőfülke mögötti első ülésor előtt) megláttam egy közelmű buszt. Amikor elment a szembe sávban a másik busz, amit a vezetőfülke hátsó műanyagán tükröződni láttam, akkor döbbsentem rá, hogy az egész csak egy optikai csalódás volt, amit egy pillanatra igaznak hittem. Azon kezdtem el gondolkodni, hogy vajon az egész világ nem egy ilyen optikai csalódás-e, csak még éppen nem ébredtem fel, és igaznak hiszem. Lehet, hogy ez egy jó példa volt a maya (illúzió⁴²) működésére. Azon is gondolkodtam, hogy vajon ez a földi optikai csalódás hány rétegből áll. Ha ki is bogoznánk egyet, valószínűleg csak egy másik, más szintű optikai csalódásban maradnánk benne. Azon is elgondolkodtam, hogy amikor a másik busz miatt megijedtem, akkor valamit hittem, amiatt ijedtem meg. Vagyis nem lehet az, hogy az ember félelme mögött valójában – vagy legalábbis sok esetben – nincsen semmi? Hogy a félelme alaptalan, a félelmetesség illúzióját adott optikai csalódás, az abban való hit, valóságnak gondolás generálja? Visszatérve a fenti gondolatmenetre, az új világrend egy olyan optikai illúziót kíván elhíttetni, kialakítani, ami biztonságot ad, de ez hamis biztonság, valójában nincs mögötte semmi. Az egyedüli biztonságot az adja, az képes egyedül adni, ha felszámoljuk az összes torzítást, és visszamegyünk oda, ahonnan eljöttünk, a tiszta létbe, Istenbe. Vagyis a biztonság így szerezhető meg, merthogy ezen kívül nem létezik igazi biztonság. Az ember a lelkében ezt valahol tudja és érzi, hogy ebben a világban valahol minden bizonytalan. Az új hatalom pedig pontosan erre játszik. Köszönöm szépen, de nem kell az akol hamis melege. Az eltartás kapcsán pedig merjünk bátrak lenni, Isten mellett kiállni, mert Isten soha nem hagyja el az övéit, mindig gondoskodik róluk. Ha hiszünk Istenben,

⁴²[https://hu.wikipedia.org/wiki/M%C3%A1j%C3%A1_\(ill%C3%BAzi%C3%B3\)](https://hu.wikipedia.org/wiki/M%C3%A1j%C3%A1_(ill%C3%BAzi%C3%B3))

szolgálunk Neki, akkor nyugodtan ráhagyatkozhatunk, gondoskodni fog rólunk. „Ugye két verebet adnak egy filléren? S Atyátok tudta nélkül egy sem esik le a földre. Nektek minden szál hajatokat számon tartják. Ne féljeteK hát! Sokkal többet értek a verebeknél.” (Mt 10, 29-31)

4. „A hazafiság elpusztítása,

A nemzetállamok elleni utóbbi években megfigyelhető támadások csak a kezdete voltak ennek a pontnak. Valójában a nacionalizmus teljes és végső eltörlése a cél, hogy egyetlen „egyvilágrend” létrejöttét segítsék elő, országhatárok, nemzeti érzelmek nélkül.”

Ez is szervesen összefügg a fentiekkel. A nemzetek nem kevés vér és áldozat árán vívták ki az adott hatalom ellen a függetlenségüket. A nemzetállamok kialakulása nem véletlen, és valóban ezekben egy nemzet fogott össze, közös akarat volt ennek a létrehozása. Ezt nem lehet csak úgy figyelmen kívül hagyni. Ez a közös akarat (nemzeti öntudat) érzésem szerint sajnos az utóbbi időben csökken (itt arra gondolok, hogy sajnos sokan hagyták, hagyják el az országot), ugyanakkor gyengülése ellenére még mindig meghatározó a gondolkodásunkban. Nem is tudok olyan gondolkodásmódot, ami ezt felválthatná, még kialakulóban sincs.

A világpolgárságot csak sznobériának érzem. Attól, hogy valaki pl. Olaszországban él, még nem lesz olasz, és nem is fogják az olaszok olasznak nézni. Az, hogy valaki magyarnak születik, lelki habitusa, korábbi életei miatt, az nem lehet véletlen. Megint olyan finom struktúrákról beszélünk, annyira benne van a tudatunkban, meghatároz bennünket – gondoljunk csak arra, hogy van anyanyelvünk, magyarul beszélünk –, hogy ennek a felszámolása számomra egy lehetetlen vállalkozás, illetve ismét nagyon durva pusztítást végezne az emberiségben. Ha ezeket a világhatalmi célokat átgondoljuk, tényleg csak egy lelketlen robot maradna, akit már nem neveznék embernek. Van valami közös harmónia, ami összeköt bennünket. Mondhatjuk egyfajta közös rezgésnek, amelynek része a közös történelem, hogy földrajzilag egy helyen élünk, a hagyományok, szokások, a közös kultúra, a közös hitvilág stb. A nemzet egy olyan átfogó közösség, amelyben az ember él, ami az embernek szükséges, és amiért ugyanúgy felelősséget érez, vagy éreznie kell. Sokszor gondolkodom azon, hogy az utóbbi időben azt nem tettük meg – lehet, hogy nem bízunk magunkban, amiatt –, hogy nem építettünk fel olyan világcéget, mint amilyen régen pl. a Tungstram volt. Annyi okos, tehetséges ember van Magyarországon, és mégsem tudtuk ezt megtenni. Erre amiatt is szükség lenne, hogy az ország minél gazdagabb legyen és olyan rétegeket is helyzetbe tudjon hozni, akik jelenleg szegénységben élnek, ténylegesen legyen lehetőségük a felemelkedésre. Sokszor azt is érzem, hogy szükség lenne arra, hogy magunkat – nem letérve a régi alapokról – újra megfogalmazzuk. Mit jelent most magyarnak lenni. Például amit Pável Márta Isten csatornájaként tesz, az a mélység, amit közöl, az egy óriási kincs, ami azt gondolom, hogy nagyon kevés országnak adatik meg (ha egyáltalán megadatik). Jó lenne, ha mindenki tudna erről, hogy nekünk ilyen kincsünk van, és része lenne ez is a magyar identitásnak, önazonosságnak, önismeretnek, büszkeségnek.

5. „Valamennyi vallás felszámolása,

Egy egységes, NewAge-szerű világvallás létrehozásán dolgoznak, melyet sokak szerint egy hologramokkal szimulált katasztrófával, Jézus megrendezett második eljövételével érnének el. Az emberek milliárdjai a bűvölettől megrökönyödve utána annyira irányíthatóvá válnának, mint a droidok... A vallás a mai napig alkalmas arra, hogy több milliárd embert vezessenek meg vele.”

Az új elit a vallások felszámolását vette célba. Ez nem történhet meg. Ez azt feltételezi, abból indul ki, hogy az ember alkotta a vallást. Nem. Isten van, nem az ember találta ki, a vallásokban a teremtmény istenkapcsolata van végtelen és felfoghatatlan Teremtőjével, Teremtőjéhez. A vallás az ember alapvető szükséglete, és aki nem vallásos, az egy alapvető igényességnek a híján van, ami nélkül nem lesz önálló személyiség, igazi egyéniség. Az ember egyedül Istenben teljesebbé válhat, Isten képes egyedül jó irányba vinni, Isten nélkül nem tud jóságot tenni, hiszen Isten maga a Jóság. Ha valaki önmagát keresi, itteni célját vagy létének eredetét, mindenképpen meg kell találnia az Istenhez vezető utat, hogy ezekre igazi, korrekt válaszokat kapjon. Minden lélek a Teremtőtől jött el, minden lélek alapvetően tartozik Hozzá, minden létezőt Isten táplál, merthogy egyedül Ő van tér és időn kívül. Minden léleknek alapvető tulajdonsága a szeretet is, hiszen Isten maga a szeretet. Ha körbe nézünk a világban, akkor sok esetben ennek a nyomát sem látjuk, mégis legbelül ennek szükségszerűen meg kell lenni. Még ha csak nyomokban, akkor is olyan nyomokban, ami kitörölhetetlen a lélekből. A lélek emlékszik erre a szeretetre, ami egyben a biztonságot is jelentette, emiatt keresi, vágyódik erre az örökös biztonságra, szeretetre. Lehet, hogy talán érdekesebb szerelemről beszélni, hiszen ha valaki megtalálja, igazán megismeri Istent, akkor nem tud nem szerelemre lobbani iránta. Jó példa erre Avilai Szent Teréz. Valójában ez tartja meg, ez viszi előre a világot, az Isten iránti szerelem, és nem a technológiai haladás. Ha azt szeretnénk, hogy ez a világ felfelé emelkedjen és nem lefelé haladjon, egyre több és több embernek kellene imádkozni, megismerni a valóságot és Istent követnie. Ez a kiút ebből a folyamatos válságból, mindenből, minden látszólagosból, ami az eltávolodásból született, abból, hogy adott lélek nem akarja vagy bírja el a fényt és emiatt eltakarásban kíván élni, többnyire elfordulva Istentől, és ebben az elfordulásban, távollétben mindig ott a hamisság, hamiskodás. Meg kellene fognunk Jézus kezét, átadni a bűnöket, és Jézus az embert visszaviszi az eredetébe, visszafogadja Istenbe (gondoljunk a Bibliából a tékozló fiúra). Isten az egész világot a gondjában tartja, gondoskodik róla, de a szabad akarat sajnos bármire képes. Isten követése csak Isten megismerése által lehetséges. Hogyan kövessük azt, akit nem ismerünk? Hogyan higgyük el azt, akit nem ismerünk? Hogy beszéljünk Vele, ha nem is sejtjük, hogy mindig a közelünkben van?

6. „A család felbomlasztása,

A klasszikus családmódellem folyamatos támadás alatt van. Ahogyan Kásler Miklós mondta korábban egy nyilatkozatában is: a család és az emberi értékek vannak pergőtűz alatt. Az emberi társadalom elemi egységét akarják ezzel megbontani.”

A család felbomlasztásának a célja a fentiekből egyenesen következik. Sajnos, ha körülnézünk, ez már most is működik (különös tekintettel pl. arra, hogy több generációs családok már ritkán élnek együtt, mint régen. A többgenerációs együttélésnek volt egy fegyverező, egyben tartó, visszatartó ereje.) Az embernek szüksége van szeretetre, együttérzésre, arra, hogy örömét, gondját meg tudja osztani másokkal, és melyik helyszín lenne erre alkalmasabb, ha nem a család. A család megteremti azt a nagyon belső bizalmi közösséget, ami erősen elválasztja a kinti világtól. A szülők nevelik fel, felelősek a gyerekekért, alapvetően minden társadalmi egység (anyanyelv átadása stb.) ebből a közegből indul ki. A család is akkor tud jól működni, ha Istenben van. Isten maga a szeretet és a jóság. Minél jobban átítatódik a család Istennel (valóságosan, nem csak képmutató tettekben), annál inkább áthatja a szeretet és a jóság. A lényeg mindig a látásunkban van, hogy Istenre figyeljünk. Ennek az irányultságnak az átadása, átörököltetése a legfontosabb. Ez tart meg mindig

mindent. Ez ellen dolgozik a világ, és a családban nekünk a világ ellen kell dolgoznunk. Ha a család a fenti módon a világ része lesz (ahogy a hatalmi elit szeretné), akkor ennek az ellenállásnak a lehetősége is megszűnik. Jézus mondta: „Ki az én anyám és kik az én testvéreim?” Aztán végig hordozta tekintetét a körülötte ülőkön, s csak ennyit mondott: „Ezek az én anyám és testvéreim! Aki teljesíti az Isten akaratát, az az én testvérem, nővérem és anyám.” (Mk 3, 33-35).

Összességében ennek az új világrendnek a létesítése nem történhet meg. Nem tehetjük, hogy feladjuk magunkat és hagyjuk, hogy azt csináljanak (még jobban) velünk, amit szeretnének, robotok legyünk párszáz világvezető kezében. Annyit kérek, hogy ezt fontolják meg, és tegyenek meg mindent ez ellen, legyenek, legyünk tudatosabbak, mélyebbek, tisztábbak, mélyebben hívők önmagunk lehetőségeiben, képességeiben és mindennek előtt Istenben.

Irodalom

- <http://titkokszigete.hu/7-lepesben-pusztitja-el-vilagunkat-a-gazdag-vilagelit-it-a-tervuk/>
- <https://szentiras.hu/SZIT>
- [https://hu.wikipedia.org/wiki/M%C3%A1j%C3%A1_\(ill%C3%BAzi%C3%B3\)](https://hu.wikipedia.org/wiki/M%C3%A1j%C3%A1_(ill%C3%BAzi%C3%B3))

A cikk írója: Rizmayer Péter, a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen diplomázott magyar és esztétika szakokon. Korábban tanított, jelenleg projektmenedzserként dolgozik. Több mint 20 éve van az AQUILA Közösségben, az AQUILA Magazinban és a Túllépésben is rendszeresen publikál.

